

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Petrákové a soudců Mgr. P. Riedlbaucha a Mgr. Kateřiny Sedlákové ve věci

žalobkyně: **J. M.**, narozená dne xxx
bytem xxx
zastoupená advokátkou JUDr. Jaroslavou Žákovou
sídlem nám. Komenského 289, 261 01 Příbram III.

proti
žalovanému: **Ing. F. M.**, narozený dne xxx
bytem xxx
zastoupený advokátem JUDr. Zbyňkem Zapotilem
sídlem Ukrajinská 2, 101 00 Praha 10

o vypořádání společného jmění manželů, o odvolání žalovaného proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 2. října 2023 č. j. 19 C 169/2018-1026

takto:

I. Rozsudek soudu I. stupně se ve výrocích o věci samé (ad I až IV) **mění** ve výroku o povinnosti žalobkyně plnit žalovanému na vyrovnání jeho podílu (ad III) tak, že výše vypořádacího podílu činí 1 260 940 Kč, a v zamítavém výroku (ad IV) tak, že se dále zamítá žaloba o nároku na

vypořádání vnosu ve výši 450 000 Kč ze společných prostředků na výlučný majetek žalovaného, jinak se v těchto výrocích **potvrzuje**.

II. Žalobkyně je povinna zaplatit na náhradu nákladů řízení před soudem I. stupně České republiky částku 24 589,25 Kč a žalovaný je povinen zaplatit na náhradu nákladů řízení před soudem I. stupně České republiky částku 29 589,25 Kč, oba do tří dnů od právní moci rozsudku na účet Obvodního soudu pro Prahu 4.

III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem ze dne 2. 10. 2023 soud I. stupně rozhodl, že do výlučného majetku žalobkyně se přikazují: finanční prostředky na běžném účtu č. xxx u společnosti Komerční banka, a.s., IČO: 45317054, sídlem Na Příkopě 33 čp. 969, 114 07 Praha 1, finanční prostředky na účtu na základě Smlouvy o penzijním připojištění se státním příspěvkem, archivní číslo smlouvy xxx u společnosti KB Penzijní společnost, a.s., IČO: 61860018, sídlem Junkových 2772/1, 155 00 Praha 5 – Stodůlky, finanční prostředky na účtu na základě pojistné smlouvy životního pojištění č. xxx u společnosti Allianz pojišťovna, a.s., IČO: 47115971, sídlem Ke Štvanici 656/3, 186 00 Praha 8, vozidlo Mercedes A RZ xxx, bytová jednotka č. xxx o velikosti 3+kk o celkové ploše 97,30 m², nacházející se ve 3. nadzemním podlaží v domě č. p. xxx postaveném na pozemku parc. č. xxx, spoluvlastnický podíl na nebytové jednotce č. xxx – garážové stání, nacházející se v domě č. p. xxx postaveném na pozemku č. xxx v rozsahu 1/12 a spoluvlastnický podíl na společných částech domu a pozemku parc. č. xxx v rozsahu 2431/38782, vše zapsáno na LV č. xxx, xxx a xxx pro k. ú. Xxx, obec Praha u Katastrálního úřadu pro hlavní město Prahu, Katastrální pracoviště Praha, obchodní podíl o velikosti 100 % odpovídající vkladu do základního kapitálu ve výši 200 000 Kč ve společnosti SxxxS s.r.o., IČO: xxx, sídlem xxx (výrok I) a že do výlučného majetku žalovaného se přikazují: vybavení domácnosti rodinného domu na adrese Xxx xxx, xxx, konkrétně: nerez lednice, pračka AEG, 2x kotel Vailant, venkovní gril Weber, kožená sedací souprava bílá, 3x televize SONY, vestavěná skříň v ložnici, vestavěná skříň v hale, venkovní nábytek, finanční prostředky na portfoliovém účtu cenných papírů č. xxx u společnosti Komerční banka, a.s., IČO: 45317054, sídlem Na Příkopě 33 čp. 969, 114 07 Praha 1, finanční prostředky na investičním účtu č. xxx a investičním účtu č. xxx/xxx u společnosti AxxxI, a.s., IČO: xxx, sídlem xxx, finanční prostředky na běžném účtu č. xxx u společnosti Komerční banka, a.s., IČO: 45317054, sídlem Na Příkopě 33 čp. 969, 114 07 Praha 1, finanční prostředky na běžném účtu č. xxx/0300 a běžném účtu č. xxx/0300 u společnosti Československá obchodní banka, a.s., IČO: 00001350, sídlem Radlická 333/150, 150 57 Praha 5, finanční prostředky na běžném účtu č. xxx/0800 u společnosti Česká spořitelna, a.s., IČO: 45244782, sídlem Olbrachtova 1929/62, 140 00 Praha 4, finanční prostředky na účtu investičního životního pojištění na základě pojistné smlouvy Maximal Invest č. xxx u společnosti ČSOB Pojišťovna, a.s., člen holdingu ČSOB, a.s., IČO: 45534306, sídlem Masarykovo náměstí 1458, 530 02 Pardubice-Zelené Předměstí, finanční prostředky účtu pojištění dle pojistné smlouvy č. xxx u společnosti Kooperativa pojišťovna, a.s., Vienna Insurance Group, IČO: 47116617, sídlem Pobřežní 665/21, 186 00 Praha 8, přívěs na sněžný skútr RZ xxx, obchodní podíl o velikosti 50 % odpovídající vkladu do základního kapitálu ve výši 100 000 Kč ve společnosti WXXXD s.r.o., IČO xxx, sídlem Xxx xxx, xxx, obchodní podíl o velikosti 100 % odpovídající vkladu do základního kapitálu ve výši 458 000 Kč ve společnosti UXXXS spol. s r.o., IČO: xxx, sídlem Xxx xxx, xxx – xxx (výrok II).

2. Žalobkyni uložil povinnost zaplatit žalovanému na vyrovnání jeho podílu částku 985 182,51 Kč do 30 dnů od právní moci rozsudku (výrok III).
3. Žalobu zamítl co do nároku na vypořádání ochranné známky vydané Úřadem průmyslové vlastnictví na jméno žalovaného, 10 ks obrazů Jana Rapina, částky kupní ceny, kterou žalovaný za trvání manželství uhradil na koupi bytu č. xxx v budově č. p. xxx, xxx, xxx včetně spoluvlastnických podílů v k. ú. Xxx, obec Praha pro kupující P. M. ve výši 2 200 000 Kč, částky 2 000 000 Kč, která byla vynaložena na koupi bytu pro společnou dceru účastníků, bytovou jednotku č. xxx v budově č. p. xxx na pozemku parc. č. xxx včetně spoluvlastnických podílů v k. ú. Xxx, obec Praha, částky odpovídající platbě ve výši 1 000 000 Kč ze dne 3. 2. 2017 z účtu č. xxx/0800 u České spořitelny, a.s.; platbě ve výši 1 000 000 Kč ze dne 16. 11. 2015 a platbě ve výši 10. 11. 2015 ve výši 2 200 000 Kč z účtu č. 9-xxx/0100 u Komerční banky, a.s., platbám v celkové výši 4 815 734,66 Kč z účtu č. 19xxx/0100 u Komerční banky, a.s.; platbám v celkové výši 1 270 000 Kč z účtu č. xxx/0800 u České spořitelny, a.s.; platbám v celkové výši 5 315 000 Kč z účtu č. xxx/0100 u Komerční banky, a.s.; platbám v celkové výši 2 740 475,22 Kč z účtu č. xxx/0300 u Československé obchodní banky, a.s.; vše specifikované v závěrečném vyjádření žalobkyně ze dne 20. 9. 2023, částky ve výši 62 963 Kč za kotel zn. Vaillant a pojištění bytové jednotky č. xxx v k. ú. Xxx za roky 2018-2022 v celkové výši 29 675 Kč, částky ve výši 2 100 000 Kč jako dar od matky žalobkyně A.R. žalobkyni v letech 2002 – 2004 (výrok IV).
4. Soud I. stupně dále rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok V), žalobkyni uložil povinnost zaplatit České republice – Obvodnímu soudu pro Prahu 4 náhradu nákladů státu ve výši 24 589,25 Kč do 3 dnů od právní moci rozsudku (výrok VI) a žalovanému uložil povinnost zaplatit České republice – Obvodnímu soudu pro Prahu 4 náhradu nákladů státu ve výši 29 589,25 Kč do 3 dnů od právní moci rozsudku (výrok VII).
5. Soud I. stupně rozhodl v řízení zahájeném žalobou na vypořádání společného jmění manželů (zkráceně SJM) podanou dne 6. 6. 2018. Žalobkyně tvrdila, že její manželství s žalovaným, uzavřené 13. 9. 2001, bylo rozvedeno rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 21. 2. 2018, č. j. 47 C 89/2017-37, který nabyl právní moci dne 22. 3. 2018. Žalobkyně označila rozsah SJM a v konečném návrhu se domáhala, aby do jejího výlučného vlastnictví byla přikázána bytová jednotka č. xxx v k. ú. Xxx, osobní vozidlo Mercedes, obchodní podíl ve společnosti SxxxS s.r.o., účty u banky vedené na její jméno a zůstatky na nich, pojištění vedená na její jméno, 2 ks obrazů od Rapina, které má v držení a aby žalovaný žalobkyni zaplatil jako vypořádací podíl 2 000 000 Kč.
6. Žalovaný, jenž sporoval původně žalobkyní označený rozsah majetku náležejícího do SJM a navrhoval jiný způsob jeho vypořádání, tvrdil své vnosy do SJM a ve svém závěrečném návrhu se domáhal, aby do výlučného vlastnictví žalobkyně byl přikázán osobní automobil Mercedes, obchodní podíl ve společnosti SxxxS s.r.o., bytová jednotka č. xxx v k. ú. Xxx, a do jeho výlučného vlastnictví aby byl přikázán sněžný skútr, vybavení domácnosti Xxx, obchodní podíl ve společnosti WxxxD s.r.o., obchodní podíl ve společnosti UXXXS s.r.o. a aby mu žalobkyně zaplatila vypořádací podíl 4 000 000 Kč do 30 dnů od právní moci rozsudku.
7. Soud I. stupně provedl obsáhlé dokazování, svá zjištění takto získaná popsal v odůvodnění svého rozsudku, a odvolací soud na ně v zájmu stručnosti vlastního rozhodnutí plně odkazuje, zhodnotil je jednotlivě i ve vzájemných souvislostech a poté je posoudil ve vztahu k jednotlivým položkám společného jmění účastníků.
8. Vyšel především z toho, že manželství účastníků bylo uzavřeno dne 13. 9. 2001 před Úřadem Městské části Praha 4 a bylo rozvedeno rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 21. 2. 2018, č. j. 47 C 89/2017-37, který nabyl právní moci dne 22. 3. 2018.

9. Dále soud I. stupně vycházel ze skutečností, které byly mezi účastníky (v době jeho rozhodnutí) nesporné. Vyšel proto z toho, že vybavení domácnosti rodinného domu na adrese Xxx xxx, xxx, nerez lednice, pračka AEG, 2x kotel Vailant, venkovní gril Weber, kožená sedací souprava bílá, 3x televize SONY, vestavěná skříň v ložnici, vestavěná skříň v hale, venkovní nábytek, je součástí SJM a k datu zániku společného jmění mělo hodnotu 60 000 Kč. Mezi účastníky nebylo sporu, že tato část majetku má být přikázána žalovanému.
10. Ve vztahu ke zjištění o stavu peněžních prostředků na bankovních účtech vedených na jméno každého z účastníků různými peněžními institucemi vzal soud I. stupně za prokázané, že ke dni právní moci rozsudku o rozvodu manželství byl na žalobkyni evidován bankovní účet, jehož zůstatek činil 14 091,52 Kč, na žalovaného byly evidovány bankovní účty, jejichž celkový zůstatek činil celkem 4 834 801,52 Kč a 460,48 EUR.
11. Na základě provedeného dokazování soud I. stupně zjistil, že součástí SJM nejsou žádné ochranné známky registrované na žalovaného.
12. Ohledně nároků každého z účastníků z pojistných smluv soud I. zjistil, že jak na žalobkyni, tak na žalovaného byly ke dni právní moci rozvodu manželství evidovány pojistné produkty, během trvání manželství bylo na pojistné produkty žalovaného ze společných prostředků vynaloženo 336 450 Kč a na pojistný produkt žalobkyně 148 613,27 Kč a 28 734 Kč.
13. Mezi účastníky nebylo sporu, že v průběhu manželství nabyli jednak automobil Mercedes A RZ xxx, jednak přívěs za sněžný skútr RZ xxx a že tato vozidla k datu právní moci rozvodu existovala. Spor nebyl ani o to, že automobil Mercedes A má k zániku SJM cenu 80 000 Kč a má být přikázán do výlučného vlastnictví žalobkyně, přívěs za sněžný skútr měl ke stejnému datu hodnotu 10 000 Kč a má být přikázán do výlučného vlastnictví žalovaného.
14. Pokud se žalobkyně domáhala vypořádání 10 ks obrazů Jana Rapína, soud I. stupně na podkladu svých zjištění z provedených důkazů (srovnej body 34. až 40. odůvodnění rozsudku) dospěl k závěru, že všechny obrazy tohoto umělce jsou ve výlučném vlastnictví žalovaného.
15. Ve vztahu k bytové jednotce č. xxx nacházející se ve 3. nadzemním podlaží domu č. p. xxx, ulice xxx – Xxx, který se nachází na zastavěném pozemku parc. č. xxx v kat. úz. Xxx, a spoluvlastnickému podílu o velikosti ideální 1/12 z 2910/19391 na nebytové jednotce č. xxx – hromadná garáž nacházející se v 1. podzemním podlaží domu č. p. xxx spojeného s právem užívání garážového stání č. Xxx (dále jen bytová jednotka) vyšel soud I. stupně z nesporných tvrzení účastníků, že ji nabyli za trvání manželství a její cena k právní moci rozvodu manželství činí 10 250 000 Kč. V řízení nebylo prokázano, že by na pořízení bytové jednotky byly, byť zčásti, použity výlučné prostředky některého z účastníků. Žalobkyně doložila, že po zániku SJM zaplatila 62 963 Kč za kotel v bytové jednotce a že uzavřela pojistnou smlouvu k dané bytové jednotce s pojistným ve výši 5 935 Kč ročně.
16. Soud I. stupně zhodnotil investice ze společného majetku do opravy nemovitosti na adrese xxx, Xxx xxx ve výlučném vlastnictví žalovaného, jejichž realizace a to, že na ně byly použity prostředky ze SJM, nebyly mezi účastníky sporné. Rozsah rekonstrukce soud I. stupně zjistil z projektové dokumentace, výpovědi svědka Ing. E. H. a shodných tvrzení stran sporu s tím, že celkově bylo takto ze společných prostředků do výlučného majetku žalovaného za trvání manželství investováno 293 222 Kč.
17. Ve vztahu k obchodnímu podílu společnosti WXXXD s.r.o. o velikosti 50 % odpovídajícímu vkladu do základního kapitálu ve výši 100 000 Kč nebylo sporu o tom, že je součástí SJM a účastníci shodně navrhli, aby byl přikázán do výlučného vlastnictví žalovaného. S ohledem na spor ohledně hodnoty podílu soud I. stupně znalecky zjistil, že k datu právní moci rozvodu činila tržní cena obchodního podílu 2 400 000 Kč (soud I. stupně zde odkázal na závěry rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 28. 4. 2020 sp. zn. 22 Cdo 1205/2019). Důvodnými neshledal námitky žalobkyně k postupu

ocení obchodního podílu, a to i vzhledem k movitému majetku společnosti, ani tvrzení, že se jedná o podíl ve výši 100 %.

18. Ve vztahu k obchodnímu podílu společnosti SxxxS s.r.o. o velikosti 100 % odpovídajícímu vkladu do základního kapitálu ve výši 200 000 Kč nebylo sporu o tom, že je součástí SJM, a účastníci shodně navrhli, aby byl přikázán do výlučného vlastnictví žalobkyně. I zde byla sporována cena obchodního podílu, soud I. stupně zjistil ze znaleckého posudku, že tržní cena podílu k datu 22. 3. 2018 byla nulová.
19. Ohledně obchodního podílu společnosti UXXXXS spol. s r.o. ve výši 100 % soud I. zjistil, že je součástí SJM, jeho cena ke dni právní moci rozsudku o rozvodu manželství je nulová. Vedení dalšího dokazování v tomto směru odmítl jako nadbytečné.
20. Ohledně hypotečního úvěru ze Smlouvy o úvěru č. 0040207240374 vedeného u Komerční banky, a.s. bylo zjištěno, že z něho byla financována část kupní ceny bytové jednotky č. xxx, kat. úz. Xxx ve výši 3 500 000 Kč. Zůstatek hypotečního úvěru ke dni 22. 3. 2018 činil 1 311 947,07 Kč, v dubnu 2023 byl hypoteční úvěr celý uhrazen a z katastru nemovitostí bylo dne 30. 6. 2023 s právními účinky k 8. 6. 2023 vymazáno zástavní právo smluvní ve prospěch Komerční banky, a.s. Účastníci učinili nesporným, že zůstatek úvěru ke dni právní moci rozvodu činil 1 333 984 Kč a žalobkyně na něj posléze zaplatila částku 544 444 Kč.
21. Ohledně bytu (bytové jednotky – poznámka odvolacího soudu) č. xxx o velikosti 2+1 s celkovou plochou 53,3 m² nacházejícího se ve 4. patře domu č. p. xxx v budově č. p. xxx, xxx, xxx, která je součástí pozemků parc. č. xxx xxx xxx – zastavěná plocha a nádvoří v kat. úz. Xxx pro dceru žalovaného P. soud I. stupně zjistil, že P. M. je vlastníkem této bytové jednotky od 21. 6. 2019 na základě kupní smlouvy ze dne 4. 11. 2015. Kupní cena za bytovou jednotku byla zaplacená z výlučných prostředků žalovaného. Žalovaný nabyl v roce 1992, před uzavřením manželství, rodinný dům v kat. úz. Xxx, ten kupní smlouvou ze dne 27. 7. 2015 prodal včetně pozemků s výnosem 8 552 000 Kč, než byl na účet žalovaného zaslán dne 8. 9. 2015 ve dvou platbách (3 552 000 Kč a 5 000 000 Kč). Tvrzení žalobkyně, že kupní cena byla ovlivněna vnosi ze společného majetku na zhodnocení výlučného nemovitého majetku žalovaného, bylo prokázáno jen ohledně částky 450 000 Kč vynaložených na rekonstrukci domu vlastněného výlučně žalovaným. Prodejem domu získané výlučné prostředky žalovaného byly následně použity na nákup bytové jednotky vlastněné P. M. a nesmísily se s finančními prostředky ze SJM, což plyne z blízké časové souvislosti obou finančních transakcí a z pohybu příjmů a výdajů na bankovním účtu žalovaného. Jakkoli je tedy žalovaný krátkodobě měl vloženy na svém běžném účtu, nedošlo k jejich smísení s prostředky v SJM.
22. Ohledně bytu (bytové jednotky – poznámka odvolacího soudu) č. xxx nacházející se v budově č. p. xxx, postavené na pozemku p. č. xxx v kat. úz. Xxx, obec Praha bylo zjištěno, že jeho vlastníci je od 21. 6. 2019 dcera účastníků V. M. na základě kupní smlouvy ze dne 15. 12. 2017. Dne 20. 12. 2017 byl smlouvou o záznamu zcizení a zatížení ze dne 13. 12. 2017 sjednán záznam jejího zcizení nebo zatížení po dobu života žalovaného. Soud I. stupně vzal za prokázané, že kupní cena za bytovou jednotku byla zaplacená částkou 2 000 000 Kč z výlučných prostředků žalovaného a částkou 400 000 Kč ze společných prostředků účastníků patřících do SJM. Společné prostředky byly takto použity, aniž by o tom žalobkyně věděla. Pokud v tomto směru a k prokázání běhu peněžních transakcí na účtech žalovaného u společnosti AxxxI, a.s. žalovaný navrhl výslech pracovníka této společnosti, soud I. stupně návrh zamítl s tím, že okolnosti, které tak mají být prokázány, již byly úplně zjištěny.
23. Pokud žalovaný tvrdil své výlučné vlastnické právo k finančním prostředkům získaným z různých zdrojů (prodej lodi LABOE, dědictví po V. J. -M., prodej pozemků v kat. úz. Xxx a xxx), soud I.

Shodu s prvopisem potvrzuje M.K.

stupně na základě provedeného dokazování dovodil, že pokud nebyly použity na konkrétní kupní smlouvu (úhradu kupní ceny - poznámka odvolacího soudu), např. byty pro dcery, výlučné peněžní prostředky žalovaného byly v důsledku jednotlivých finančních toků smíseny s ostatními finančními prostředky v SJM. Odmítl, že by výlučné peněžní prostředky zůstaly stranou od ostatních financí rodiny v situaci, kdy nebyly odděleny např. na samostatném bankovním účtu, v rámci běžných bankovních účtů rodiny a na nich uskutečňovaných pohybů docházelo k takovým transakcím, které mají za následek neschopnost oddělení a určení výlučných prostředků žalovaného.

24. Dále se soud I. stupně zabýval solventností žalobkyně a vzal za prokázané, že je schopna plnit na vypořádání podílů ze SJM žalovanému minimálně asi 1 milion korun, když má příslib reálné půjčky doložené zůstatky na účtech J. K. a A.R. vždy ve výši 500 000 Kč.
25. Soud I. stupně s citací označených ustanovení zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (zkráceně o.z.), poukázal na závěry rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 27. 3. 2018 sp. zn. 22 Cdo 6109/2017 o tom, že při vypořádání SJM, které vzniklo za účinnosti zákona č. 40/1964 Sb., a zaniklo za účinnosti tohoto zákona, se postupuje podle zákona č. 89/2012 Sb. Vysvětlil, že řízení o vypořádání SJM nepředstavuje vyúčtovací spor, předmět řízení je vymezen výslovnými včasnými návrhy účastníků, jimiž je vázán. Soud nemůže vyšetřovat majetkové poměry účastníků, k čemuž označil judikaturu Nejvyššího soudu.
26. Soud I. stupně vysvětlil, že tříletá lhůta, po jejímž uplynutí dojde k zákonnému vypořádání SJM podle § 741 o. z. v dané věci uplynula dne 22. 3. 2021, následně vznesené návrhy manželů na vypořádání proto soud I. stupně nezkoumal, k vypořádání zbývajících částí SJM došlo ze zákona. Z toho důvodu a pro nedostatek tvrzení byl návrh na vypořádání SJM zčásti zamítnut ohledně finančních transakcí (soud I. stupně je popsal v bodu 212. odůvodnění rozsudku), ohledně tvrzeného daru matky žalobkyně A.R. žalobkyni ve výši 2 100 000 Kč, tvrzeného výdaje ve výši 62 963 Kč za kotel zn. Vaillant a ve výši 29 675 Kč za pojištění bytové jednotky č. xxx v k. ú. Xxx za roky 2018-2022. Žalobkyně dále tvrdila, že součástí SJM jsou ochranné známky vydané Úřadem průmyslového vlastnictví na jméno žalovaného, byly zjištěno, že na žalovaného není registrována žádná ochranná známka. Obrazy malíře Jana Rapina nejsou součástí SJM. I v tomto rozsahu soud I. stupně žalobu zamítl.
27. Ohledně vybavení domácnosti rodinného domu na adrese Xxx xxx, xxx soud I. stupně podle shodných tvrzení účastníků a jejich shodného návrhu přikázal předmětné movité věci do výlučného majetku žalovaného.
28. Stran peněžních prostředků na bankovních účtech účastníků soud I. stupně podle shodných tvrzení, svých zjištění a shodného návrhu účastníků přikázal účty, které jsou vedeny na jméno žalobkyně, do výlučného majetku žalobkyně, a jednotlivé účty, které jsou vedeny na jméno žalovaného, do výlučného majetku žalovaného. Neshledal důvod peněžní prostředky na účtech žalobkyně u společnosti Wüstenrot – stavební spořitelna, a.s., MONETA Money bank, a.s. a Česká spořitelna, a.s. vypořádávat, neboť byly založeny před uzavřením manželství či v průběhu jeho trvání a následně byly zrušeny buď též před uzavřením manželství, anebo v jeho průběhu. Aktivní je běžný účet žalobkyně č. xxx u Komerční banky, a.s., na němž zůstatek ke dni 22. 3. 2018 činil 14 091,52 Kč.
29. Žalovaný má u Komerční banky, a.s. veden portfoliový účet cenných papírů č. xxx, jeho celková hodnota ke dni 22. 3. 2018 činila 2 605 618,93 Kč. Dále má žalovaný u společnosti AxxxI, a.s. účet č. xxx a účet č. xxx/xxx, investiční účty byly založeny za trvání manželství, proto je nutné hodnotu zůstávajících investic ke dni 22. 3. 2018 mezi účastníky vypořádat. Celková hodnota investic k zániku SJM na účtu č. xxx činila 726 385,10 Kč, na účtu č.

xxx činila 534 937,04 Kč. Dále má žalovaný u Komerční banky, a.s. bankovní účet č. xxx, na němž činil zůstatek ke dni 22. 3. 2018 3 414,29 Kč, i ta je součástí SJM. Dále má žalovaný účty vedené v cizí měně u ČSOB, a.s., a to a datu zániku SJM na účtu č. xxx/0300 ve výši 763 542,46 Kč a na účtu č. xxx/0300 ve výši 460,48 EUR. Soud I. stupně vyšel z kurzu EURa ke dni 22. 3. 2018 ve výši 25,40 Kč. Posledně má žalovaný účet č. xxx/0800 u České spořitelny, a.s. se zůstatkem k datu 22. 3. 2018 ve výši 200 903,76 Kč.

30. Ohledně nároků z pojistných smluv soud I. stupně vyšel ze shodného návrhu účastníků, aby účty na jméno každého z nich jim byly přikázány do výlučného vlastnictví. Za dobu trvání manželství žalovaný uzavřel pojistnou smlouvu Maximal Invest č. xxx – investiční životní pojištění s ČSOB Pojišťovna, a.s., člen holdingu ČSOB, platnou v období od 10. 11. 2015 do 10. 11. 2020. Na daný účet byla vložena jednorázová platba 300 000 Kč, žádné další vklady či výběry neproběhly, ke dni 22. 3. 2018 se jednalo o částku 300 000 Kč jako součást SJM. Dále má žalovaný uzavřenu pojistnou smlouvu č. xxx u Kooperativa pojišťovna, a.s., Vienna Insurance Group, která se vztahuje k rodinnému domu Xxx xxx, xxx, tedy k výlučnému majetku žalovaného. Za dobu trvání manželství bylo na tuto pojistnou smlouvu hrazeno celkem 36 450 Kč ze SJM.
31. Žalobkyně před uzavřením manželství dne 1. 4. 1995 uzavřela Smlouvou o penzijním připojištění se státním příspěvkem, archivní číslo smlouvy xxx. Za dobu trvání manželství na ně bylo uloženo celkem 148 613,27 Kč, zbytek do konečného zůstatku na účtu ke dni právní moci rozsudku o rozvodu účastníků ve výši 173 912,89 Kč je výlučným majetkem žalobkyně z doby před uzavřením manželství, částka 148 613,27 Kč je součástí SJM. Dále má žalobkyně uzavřenu pojistnou smlouvu životního pojištění č. xxx, ke dni 22. 3. 2018 činilo odkupné 28 734 Kč, i tato částka spadá do SJM.
32. Ohledně přívěsu za sněžný skútr RZ xxx a automobilu Mercedes A RZ xxx nebylo mezi účastníky sporu, že tvoří masu SJM a že první má být přikázán žalovaný, druhý žalobkyni. Spor nebyl ani o výši cena každé movité věci.
33. Bytová jednotka č. xxx v k.ú. Xxx včetně spoluvlastnického podílu na společných částech domu a na nebytové jednotce – garáž je součástí SJM, takový úmysl byl výslovně vyjádřen při nabytí věci v kupní smlouvě (soud I. stupně odkázal na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 26. 6. 2019 sp. zn. 22 Cdo 487/2019 a rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28. 5. 2009, sp. zn. 22 Cdo 410/2008). Soud I. stupně neshledal důvody pro přikázání bytové jednotky do podílového spoluvlastnictví účastníků s poukazem na závěry rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 30. 1. 2018, sp. zn. 22 Cdo 3615/2017, neboť neshledal takové výjimečné okolnosti, které by to odůvodňovaly. Bytovou jednotku přikázal do výlučného vlastnictví žalobkyně s tím, že tuto nemovitost užívala celou dobu vlastnictví. Účastníci shodně tvrdili, že cena bytové jednotky k datu zániku SJM činila 10 250 000 Kč. Tvrzený vnos ze svého výlučného majetku na pořízení bytové jednotky žalovaný přes poučení neprokázal.
34. Mezi účastníky nebylo sporné, že za trvání manželství byly ze společného majetku provedeny investice do nemovitosti, rodinného domu na adrese Xxx xxx, jejich tvrzení se lišila ohledně výše těchto investic. Soud I. stupně na základě provedeného dokazování vyšel ze zjištění, že do výlučného majetku žalovaného bylo takto za trvání manželství investováno celkem 293 222 Kč.
35. O vypořádání obchodního podílu společnosti WXXXD s.r.o., společnosti SxxxS s.r.o. a společnosti UXXXS spol. s r.o. a jejich cenách soud I. stupně rozhodl podle shodného návrhu účastníků výše.
36. Ohledně vypořádání závazku z hypotečního úvěru ze Smlouvy o úvěru č. 0040207240374 soud I. stupně s ohledem na výše uvedená zjištění o jeho zůstatku k datu zániku SJM a následném plnění

žalobkyně a s poukazem na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. 3. 2018, sp. zn. 22 Cdo 6109/2017, podle něhož platí, že vypořádává-li soud dosud neuhrazené dluhy, které jsou součástí společného jmění manželů, vychází z jejich výše v době vypořádání; jestliže některý z manželů po zániku společného jmění hradil takový dluh ze svých výlučných prostředků, má právo na náhradu ve smyslu § 742 odst. 1 písm. c) o. z., což se projeví ve výroku o povinnosti jednoho z manželů zaplatit druhému určitou částku na vyrovnání jejich vypořádacích podílů, dovodil, že v situaci, kdy nesplacená jistina úvěru činila k zániku SJM 1 333 984 Kč a žalobkyně poté zaplatila částku 544 444 Kč, má zaplatit žalovanému na vypořádacím podílu z tohoto důvodu 122 548 Kč.

37. Vzhledem ke zjištění, že prostředky na zakoupení bytu pro dceru žalovaného P. M. byly vynaloženy z výlučného majetku žalovaného, že ale ze společného jmění bylo použito na rekonstrukci bytu 450 000 Kč, a že na zakoupení bytu pro společnou dceru účastníků P. M. bylo ze společných prostředků, vyjma částky 2 000 000 Kč vynaložené z výlučných prostředků žalovaného, použito 400 000 Kč, dospěl soud I. stupně k závěru, že oba tyto výdaje ze SJM je důvod vypořádat.
38. Na podkladu výše uvedeného určil soud I. stupně v odůvodnění svého rozhodnutí uvedeným výpočtem vypořádací podíl, jenž uložil žalobkyni vyplatit žalovanému na vypořádání jejich shodných podílů ze SJM. Uzavřel, že činí 985 182,51 Kč, což odpovídá zjištěné solventnosti žalobkyně. Žalobkyni poskytl pro plnění podle § 160 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (zkráceně o. s. ř.) prodlouženou lhůtu i v souladu s návrhem žalovaného.
39. O náhradě nákladů řízení bylo ve smyslu závěrů rozhodnutí Ústavního soudu ČR ze dne 2. 11. 2021, sp. zn. I. ÚS 3202/20 rozhodnuto s tím, že nebyly shledány žádné zvláštní důvody pro přiznání náhrady některému z účastníků.
40. O náhradě nákladů státu soud I. stupně rozhodl podle § 148 odst. 1 o. s. ř. s tím, že stát nesl náklady na znalečné, které bylo přiznáno Ing. Bohuslavovi Černouškovi ve výši 46 050 Kč a znaleckému ústavu Pricewaterhouse Coopers Česká republika, s.r.o. ve výši 13 128,50 Kč. Oba účastníci jsou povinni státu nahradit náklady rovným dílem, přičemž soud I. stupně přihlédl k žalobkyní zaplacené záloze na znalecký důkaz.
41. Proti rozsudku soudu I. stupně podal odvolání žalovaný. Nesouhlasil s tím, že žalobkyni bylo uloženo zaplatit mu na vyrovnání jeho podílu částku 985 182, 51 Kč, soudu I. stupně vykl, že činil nesprávné faktické i právní závěry a tom, které finanční částky či majetkové hodnoty náleží do SJM.
42. Pokud žalobkyně tvrdila zhodnocení kupní ceny v rámci prodeje nemovitosti v kat. úz. Xxx ve vlastnictví žalovaného z titulu použitých finančních prostředků ze společných prostředků do rekonstrukce nemovitosti, takové tvrzení nespécifikovala ani v žalobě, ani v jejím rozšíření. Soud I. stupně se tak takovým návrhem z důvodů promlčení neměl zabývat.
43. Správný není závěr soudu I. stupně o existenci a výši prostředků vynaložených ze společného jmění na výlučný majetek žalovaného v souvislosti s nemovitostí v kat. úz. Xxx. Tvrzení žalobkyně o existenci rekonstrukce je podpořena pouze svědeckou výpovědí svědka J. T., svědek ale pouze konstatoval, že nemá, nikdy neměl stavební firmu ani jakoukoli stavební odbornost, že nikdy s žalovaným nepodepsal žádnou smlouvu o dílo, nikdy nedělal žádný finanční rozpočet rekonstrukce, že nikdy nebyla podána žádná oficiální žádost u příslušného stavebního úřadu ohledně rekonstrukce a že od žalovaného nikdy nedostal žádné finanční prostředky. Pouze z výpovědi tohoto svědka nelze učinit závěr o existenci rekonstrukce, a dokonce o její hodnotě. Zatímco při hodnocení vnosu do nemovitosti Xxx, jenž žalovaný uznal, soud I. stupně vyžádal spis příslušného stavebního úřadu za celou dobu existence předmětné nemovitosti a částečně zpochybnil písemné podklady a výpověď odborníka ze stavebnictví svědka Ing. E. H.,

závěr o existenci rekonstrukce nemovitosti v kat. úz. Xxx i její výše činí tímto způsobem. Žalobkyně neunesla v tomto směru své důkazní břemeno, závěry soudu I. stupně o existenci rekonstrukce a její hodnotě, jež by se měla započíst v neprospěch žalovaného, jsou nesprávné.

44. Ohledně vnosu ze společného majetku na výlučný majetek žalovaného na rekonstrukci rodinného domu v xxx, Xxx soud I. stupně správně zhodnotil, že investice do nemovitosti spočívala v subdodávce v ceně 233 888 Kč, jak odpovídá obsahu výpovědi svědka Ing. H. a předloženým účetním dokladům, tuto částku uznával i žalovaný. Pokud ale soud I. stupně uzavřel, že výpověď svědka je nepřesná a se svědek spletl, protože investice celkově činily 293 222 Kč, je jeho závěr nepřezkoumatelný.
45. Dále soud I. stupně pochybil, když neuznal, že částka 400 000 Kč je výlučným majetkem žalovaného. Neobstojí argumentace, že se jednalo o investici žalovaného z jeho výlučných prostředků do koupě bytové jednotky č. xxx kat. úz. Xxx pro dceru V., soud I. stupně pominul, že jde o společnou dceru, již žalovaný zajistil ze svých finančních prostředků možnost bydlení. Nárok žalobkyně na polovinu hodnoty kupní ceny předmětné bytové jednotky ve vlastnictví jejich dcery je v rozporu s dobrými mravy. Částka 400 000 Kč jako jedna ze splátek kupní ceny nebyla součástí SJM, žalovaný prokázal výpisy z účtů ČS a.s. za období od 19. 6. 2017 do provedení úhrady 400 00 Kč dne 18. 12. 2017, že vložil 500 000 Kč z prodeje svého družstevního podílu a že stav účtu pak nikdy neklesl pod hranici 500 000 Kč. Je tudíž nepochybné, že jiné peněžní transakce se výlučných prostředků žalovaného nedotýkají, a prostředky se tudíž nesměšují. Před uložením částky 500 000 Kč byla na předmětném účtu částka 279 485 Kč.
46. Nesprávně soud I. stupně dovodil, že finanční prostředky na investičních účtech žalovaného u Komerční banky a.s. a jejich investičních společností jako AxxxI nejsou výlučným vlastnictvím žalovaného, ale náležejí do společného jmění manželů. Soud I. stupně správně posoudil, že žalovaný prodejem své nemovitosti v kat. úz. Xxx nabyt výlučně finanční prostředky asi 8 700 000 Kč a že tyto finanční prostředky uložil na finanční investiční účty u Komerční banky a v investičních fondech KB a.s. s pozdějším názvem AxxxI a že z těchto specifických oddělených účtů vložené finanční prostředky nebyly a nemohly být od doby vložení následně po dobu fungování předmětných účtů směřovány s jakýmkoli jinými finančními prostředky, natož spadajícími do společného jmění manželů, následně učinil správné rozhodnutí, že finanční prostředky v roce 2015 použité z těchto účtů žalovaným na financování koupě bytové jednotky v kat. úz. Xxx pro dceru P. a na konci roku 2017 koupě bytové jednotky v kat. úz. Xxx pro dceru V. nemohou náležet do společného jmění manželů a nárok žalobkyně na proplacení jejich poloviční hodnoty je neoprávněný. V rozporu s tím však soud I. stupně bez jakékoli argumentace zahrnul zůstatky na předmětných účtech do vypořádání společného jmění manželů a učinil chybný závěr, že žalovaný má uhradit polovinu těchto finančních prostředků žalobkyni. Pokud měl jakékoli pochybnosti o změně režimu těchto finančních investičních účtů, měl soud I. stupně připustit žalovaným navržený výsledek finančního pracovníka investiční společnosti AxxxI.
47. Žalovaný prokázal, že finanční prostředky ve výši 1 973 860 Kč a 200 000 Kč na první splátku kupní ceny za bytovou jednotku v kat. úz. Xxx provedl ze svých výlučných prostředků, které získal prodejem svého výlučného majetku. Paušální závěr, že žalovaný neprokázal, že nedošlo ke smísení s finančními prostředky ze společného jmění manželů, je v rozporu s logikou důkazního břemene. Nemůže být k tíži žalovaného, že navrhované důkazy týkající se prověření jeho peněžních účtů z doby před dvaceti lety, jak navrhoval, nejsou peněžní ústavy schopny předložit. Žalovaný prokázal skutečnosti o svém vlastnictví k lodi a ostatním nemovitým věcem, prokázal jejich prodej a výši nabytých finančních prostředků. Je dále na žalobkyni, aby unesla důkazní břemeno, že předmětné finanční prostředky žalovaný použil již před koupí předmětného bytu v kat. úz. Xxx na jiné účely, či že se finanční prostředky žalovaného jinak smísily s ostatními společnými prostředky.

48. Soud I. stupně při hodnocení finančního vyrovnání zaniklého společného jmění účastníků zcela pominul ustanovení § 742 odst. 1) bod e) a f) o. z. zejména v souvislosti s tím, jak se žalovaný zasloužil o majetkové hodnoty náležící do společného jmění a jak jako jediný zajistil potřeby pro společnou dceru účastníků V.. Ze všech uvedených důvodů žalovaný navrhl, aby odvolací soud napadené rozhodnutí zrušil věc vrátil soudu I. stupně k novému projednání. Případně by odvolací soud měl rozsudek soudu I. stupně změnit jen tak, že žalobkyni bude uložena povinnost vyplátit žalovanému na vypořádání společného jmění částku 3 500 000 Kč do tří dnů od právní moci rozhodnutí.
49. Žalobkyně ve vyjádření k odvolání žalovaného navrhla potvrzení rozsudku soudu I. stupně s tím, že je správný, žádala, aby jí byla přiznána náhrada nákladů řízení. Odmítla, že by výdaj ze SJM na majetek žalovaného ve výši 450 000 Kč použitý na rekonstrukci rodinného domu žalovaného v kat. úz. Xxx nebyl uplatněn včas. Pokud jde o vlastní nárok, žalovaný vadně vyhodnotil obsah výpovědi svědka P. T., ten jasně vypověděl, jak rekonstrukce domu probíhala a kolik na ni bylo zapláceno s tím, že on dostal peníze za provedené práce v hotovosti v celkové výši 450 000 Kč, k tomu mu byly zapláceny drobné částky kolem 15 000 Kč, také v hotovosti, bylo prokázáno, že šlo o finanční prostředky, které náležely do SJM. Naopak výpověď svědka Ing. E. H. je třeba hodnotit s tím, že svědek vypověděl, že byl předem poučen žalovaným, jak má vypovídat, za „velkou náhodu“ je třeba považovat, že ačkoli veškeré doklady měly být skartovány, právě jediná faktura prokazující tvrzení žalovaného se zachovala. I tak žalovaný ve vztahu k výdaji ze společných prostředků na rekonstrukci rodinného domu v xxx Xxx ve výši 293 222 Kč výpověď svědka Ing. E. H. zpochybňuje tvrdě, že svědek se spletl. Soud I. stupně důvodně vyšel z toho, že tento důkaz navržený žalovaným, výpověď svědka Ing. H., byl věrohodný a lze z něho vycházet. Žalobkyně tvrdí, že na nemovitosti ve výlučném vlastnictví žalovaného byly vynaloženy mnohem vyšší prostředky, to se jí ale nepodařilo prokázat, proto respektuje závěr soudu I. stupně ohledně výdaje ze SJM na výlučný majetek žalovaného v tomto případě ve výši 293 222 Kč. Správný je dále závěr soudu I. stupně, že na pořízení bytu pro dceru V. bylo kromě výlučných prostředků žalovaného použito 400 000 Kč ze společných peněz, soud I. stupně důsledně objasnil, proč a na podkladu jakých zjištění jej zaujal. S ohledem na to, že v časovém rozmezí 6 měsíců od června 2017, kdy byly na bankovní účet uloženy výlučné prostředky žalovaného, do prosince 2017 na daném účtu docházelo k takovým příchozím a odchozím platbám, že došlo ke smísení společných prostředků a výlučných prostředků žalovaného, ani tehdy nešlo určit, že by na koupi pro dceru V. byly použity pouze výlučné prostředky žalovaného. Ani v tomto směru žalovaný svá tvrzení neprokázal. Nelze přitom odhlédnout od toho, že se jednalo především o investici žalovaného do nemovitosti a osoba dcery k ní byla jen použita. Správně soud I. stupně dospěl k závěru, že bytová jednotka v kat. úz. Xxx byla pořízena platbami ve výši 1 973 860 Kč a 200 000 Kč z prostředků v SJM. V tomto směru soud I. stupně důvodně vycházel mimo jiné i z textu kupní smlouvy. Své tvrzení, že část kupní ceny zaplatil ze svých výlučných prostředků, žalovaný přes poučení poskytnuté mu soudem I. stupně neprokázal. V řízení nebyly zjištěny žádné okolnosti, které by ve smyslu § 742 odst. 1 o. z. odůvodňovaly úvahu o disparitě podílů účastníků při vypořádání SJM. Účastníci žili ve společné domácnosti od roku 1997, žalobkyně pečovala o svoji dceru N. a posléze, od roku 1999, o společnou dceru V.. Tvrzení žalovaného, že pořízení bytu v kat. úz. Xxx bylo „zajištěním bydlení dcery V.“, je nepravdivé a účelové. Dcera V. vždy bydlela na Xxx, poté, kdy založila rodinu, žije od roku 2023 na adrese xxx, v bytě v k. ú. Xxx dokonce nikdy nebyla. V tomto směru soud I. stupně zjistil, že ačkoli je V. M. vlastníkem této bytové jednotky, byl dne 20. 12. 2017 sjednán zákaz jejího zcizení nebo zatížení po dobu života žalovaného, v bytové jednotce bydlí několik let čtyřlenná rodina, nájemní smlouvu s nimi dcera V. neuzavírala a nájemné dostává žalovaný.

50. Odvolací soud po zjištění, že odvolání žalovaného bylo uplatněno včas, naplňuje požadavky § 205 odst. 1 o. s. ř. a obsahuje odvolací důvody stanovené v § 205 odst. 2 o. s. ř., projednal je při jednání (§ 214 odst. 1 o. s. ř.) a přezkoumal správnost rozhodnutí soudu I. stupně i řízení, které předcházelo jeho vydání (§ 212, § 212a odst. 1, 5 o. s. ř.). Nebyl vázán mezemi odvolání, protože s ohledem na zákonem určený způsob vypořádání společného jmění manželů a nedílnost jednotlivých výroků rozsudku soudu I. stupně o věci samé byl rozsudek soudu I. stupně napaden v celém rozsahu.
51. Při jednání odvolacího soudu žalobkyně přednesla, že při rozhodnutí musí být zohledněno, co je spravedlivé. Jakkoli žalovaný tvrdí, že řadu věcí pořídil ze svého výlučného majetku, nemohly mu jeho vlastní příjmy po svém sečtení na takové aktivity postačovat. Je tedy zřejmé, že používal také společné prostředky.
52. Odvolací soud shledal odvolání žalovaného zčásti důvodným. Pro své rozhodnutí vyšel ze zjištění soudu I. stupně a ztotožnil se s většinou jeho právních závěrů, ve dvou případech ale dílčí otázky vypořádání SJM posoudil odlišně.
53. Důvodnou odvolací soud shledal námitku žalovaného, že žalobkyně navrhla, aby vnos ze společného majetku účastníků do jeho výlučného majetku realizovaný náklady na rekonstrukci domu žalovaného v xxx před jeho prodejem byl uplatněn až po uplynutí tříleté lhůty stanovené v § 741 o. z., který stanoví, že nedojde-li do tří let od zúžení, zrušení nebo zániku společného jmění k vypořádání toho, co bylo dříve součástí společného jmění, ani dohodou, ani nebyl podán návrh na vypořádání rozhodnutím soudu, platí, že se manželé nebo bývalí manželé vypořádali tak, že a) hmotné věci movité jsou ve vlastnictví toho z nich, který je pro potřebu svou, své rodiny nebo rodinné domácnosti výlučně jako vlastník užívá, b) ostatní hmotné věci movité a věci nemovité jsou v podílovém spoluvlastnictví obou; jejich podíly jsou stejné, c) ostatní majetková práva, pohledávky a dluhy náleží společně oběma; jejich podíly jsou stejné.
54. Jak správně dovodil soud I. stupně, protože manželství účastníků bylo pravomocně rozvedeno k datu 22. 3. 2019, uvedená tříletá lhůta uplynula dnem 22. 3. 2021. Žalobkyně se poprvé domáhala, aby v rámci SJM bylo vypořádáno také to, co bylo ze společného majetku vydáno na rekonstrukci domu žalovaného v xxx, přičemž tvrdila, že se jednalo o částku 450 000 Kč, až ve svém vyjádření ve věci ze dne 6. 9. 2021 (srovnej č. l. 657 spisu). V té době ale už tento konkrétní nárok podléhal režimu podle § 741 o. z., a nemohl tak být zahrnut do vypořádání provedeného soudem.
55. Soud I. stupně zjistil, respektive účastníci učinili nesporným, že k datu zániku SJM bylo jmění účastníků zatíženo pasivem – dluhem ze smlouvy o hypotečním úvěru podle smlouvy účastníků s Komerční bankou, a.s. č. 0040207240374 ve výši 1 333 984 Kč. V době rozhodování soudu I. stupně (tedy i soudu odvolacího) byl a je dluh splacen, bylo zjištěno, že byl doplacen v dubnu 2023, soud I. stupně jej proto důvodně nezahrnul do rozhodnutí o tom, jaký majetek je kterému z účastníků přikázán do výlučného vlastnictví. Fakt, že úvěr byl splácen po zániku společného jmění oběma účastníky, je ale podle přesvědčení odvolacího soudu třeba v rozhodnutí o vypořádání SJM zohlednit.
56. Spor nebyl ani v tom, že žalobkyně uhradila po rozvodu manželství na úvěr částku 544 444 Kč. Z uvedeného plyne, že žalovaný na doplacení úvěru po zániku SJM zaplatil 789 540 Kč. Soud I. stupně v této souvislosti hodnotil také zjištění, že žalobkyně po zániku SJM zaplatila nový kotel v bytové jednotce č. xxx v kat. úz. Xxx částkou 62 963 Kč a platila pojistku této bytové jednotky částkou 5 935 Kč ročně.

57. S posouzením dalších otázek vypořádání SJM účastníků se odvolací soud ztotožnil a odkazuje na odůvodnění rozsudku soudu I. stupně.
58. Zbývající odvolací námitky žalovaného nebyly shledány důvodnými.
59. Pokud žalovaný sporuje důvodnost závěru, že ze společného majetku byly vynaloženy prostředky ve výši 59 334 Kč na jeho výlučný majetek – rekonstrukci domu v Xxx, Xxx (zjištění o takovém vosu ze společných prostředků na svůj výlučný majetek ve výši 233 888 Kč žalovaný nerozporoval a v tomto směru lze plně odkázat na argumentaci soudu I. stupně), odvolací soud vyšel ze zjištění soudu I. stupně a ztotožnil se s jeho právním posouzením tohoto nároku (srovnej body 61. až 73. odůvodnění jeho rozsudku) s tím, že jak ze shodných tvrzení obou účastníků, tak z provedených důkazů – projektové dokumentace, výpověď svědka Ing. E. H. a jím vystavená fakturace, bylo prokázáno, že v souhrnu nákladů uhrazených dílem přímo tomuto svědkovi, dílem jeho prostřednictvím dalším subdodavatelům prací bylo za práce na domě ve výlučném vlastnictví žalovaného takto ze společných prostředků účastníků zaplacené jednak 233 888 Kč jako částka 143 988 Kč za práce provedené svědkem na terase domu a jako cena prací poskytnutá subdodavatelům ve výši 89 900 Kč, ale dále také 59 334 Kč jako cena prací provedených svědkem na omítkách, korkových krytinách a cena malování.
60. Se soudem I. stupně se odvolací soud shodl také v posouzení prostředků vynaložených žalovaných na zakoupení bytu v Xxx, Xxx. Především tato investice nijak nesaturuje majetek žalobkyně, současně lze přisvědčit i hodnocení soudu I. stupně, který důvodně poukázal na obsah výpovědi dcery účastníků V. ohledně jejího vlastnického práva k této bytové jednotce, způsobu jejího užívání, omezení možnosti V. s bytovou jednotkou jakkoli nakládat a také toho, kdo je příjemcem zisku generovaného nájmem z ní. Za takového stavu ani odvolací soud neshledává nic, co by odporovalo dobrým mravům, pokud částka 400 000 Kč použitá, jak bylo v řízení před soudem I. stupně zjištěno, na pořízení bytu v Xxx, Xxx ze společných prostředků účastníků byla zahrnuta do širšího vypořádání SJM. Ve vztahu k ní přitom soud I. stupně podrobně vysvětlil (srovnej body 128. až 153. odůvodnění jeho rozsudku), na podkladu jakých zjištění a jakého právního posouzení, k námitce žalované zejména podstatně ohledně smísení finančních prostředků na jednom účtu, dospěl k závěru o výdaji ze společného majetku provedeného žalovaným bez vědomí a souhlasu žalobkyně.
61. Ohledně námitky žalovaného zpochybňující závěr soudu I. stupně, že finanční prostředky na investičních účtech na jméno žalovaného vedených u Komerční banky, a.s. a společnosti AxxxI jsou součástí společného jmění, dává odvolací soud opět za pravdu soudu I. stupně. Ten se podrobně zabýval finančními toky na účtech žalovaného v čase (srovnej body 154. až 1193. odůvodnění jeho rozsudku) a vysvětlil, jak dospěl k závěru o smísení části původně výlučných prostředků žalovaného s prostředky náležejícími do SJM. Odvolací soud sdílí jeho závěr, že finanční prostředky, které nebyly účelově a transparentně použity na konkrétní účel (úhrada kupní ceny nemovitosti), ani spravovány odděleně, ale byly uloženy spolu se společnými prostředky, nelze nadále hodnotit jako výlučný majetek žalovaného. Žalovanému pak nelze přisvědčit, že by mu bylo kladeno k tíži, že peněžní ústavy nebyly s ohledem na plynutí času schopny soudu I. stupně sdělit konkrétní údaje. Žalovaný měl objektivně možnost prokázat svá tvrzení i jinými důkazy, což se mu ale nepodařilo.
62. Konečně nelze přisvědčit žalovanému v tom, že by v posuzovaném případě byly zjištěny jakékoli důvody pro založení disparity vypořádacích podílů účastníků.
63. Podle § 742 odst. 1 o. z. nedohodnou-li se manželé nebo bývalí manželé jinak nebo neuplatní-li se ustanovení § 741, použijí se pro vypořádání tato pravidla: a) podíly obou manželů na

vypořádávaném jmění jsou stejné, b) každý z manželů nahradí to, co ze společného majetku bylo vynaloženo na jeho výhradní majetek, c) každý z manželů má právo žádat, aby mu bylo nahrazeno, co ze svého výhradního majetku vynaložil na společný majetek, d) přihlédne se k potřebám nezaopatřených dětí, e) přihlédne se k tomu, jak se každý z manželů staral o rodinu, zejména jak pečoval o děti a o rodinnou domácnost, f) přihlédne se k tomu, jak se každý z manželů zasloužil o nabytí a udržení majetkových hodnot náležejících do společného jmění.

64. Základní premisou vypořádání je tedy rovnost podílů manželů. Pokud zákon poukazuje jak na starost o rodinu a péči o děti, tak na zásluhu každého z manželů na nabytí majetku, je třeba ve smyslu dlouhodobě ustálené judikatury rovnocenně posuzovat jak péči jednoho z manželů o rodinu – typicky péči o nezletilé dítě, i výsledky pracovní činnosti druhého z nich. V posuzovaném případě nebylo ani tvrzeno nic o tom, že by žalovaný byl tím z manželů, kdo do rodiny přinášel příjmy ze své pracovní činnosti, vedle toho se staral i o běžný chod domácnosti s činnostmi s tím spojenými a pečoval o společnou dceru účastníků, zatímco žalobkyně by nepřispívala ani žádnými majetkovými hodnotami, ani nepečovala o domácnost a rodinu, nebo dokonce se společnými prostředky nakládala neuváženě. Taková situace v manželství účastníků nenastala.
65. Na základě všech uvedených skutečností odvolací soud dospěl k závěru, že soud I. stupně zcela správně rozhodl o tom, jaký majetek bude přikázán tomu, kterému z účastníků do výlučného vlastnictví (výroky I a II), dospěl ovšem k jiné částce, která má být žalobkyni uložena k zaplacení žalovanému na vypořádání jeho spoluvlastnického podílu na společném jmění.
66. Žalobkyni se z vypořádání SJM dostává majetek v hodnotě 10 521 439 Kč, od něho je třeba odečíst polovinu z jí na společný majetek investované částky ve výši 607 407 Kč (544 444 Kč na úvěr a 62 963 Kč na kotel), tedy částku 303 703,50 Kč a dále započíst v její prospěch polovinu z vnosů ze společného majetku na majetek žalovaného v celkové výši 693 222 Kč (vnosy 400 000 Kč do bytu v Xxx, Xxx, 293 222 Kč na dům žalovaného v Xxx, Na Xxx), tedy částku 346 611 Kč. Žalobkyni se tak dostává 9 871 124,50 Kč.
67. Výdaj žalobkyně na cenu kotle do bytové jednotky č. xxx v kat. úz. Xxx ve výši 62 963 Kč odvolací soud započel v její prospěch, když posoudil, že se jednalo o částku vynaloženou na zhodnocení majetku, jehož cena pro účely vypořádání společného jmění byla následně hodnocena včetně této investice. Pro zhodnocení plateb žalobkyně na pojištění téže bytové jednotky odvolací soud neshledal důvod, když posoudil, že jen žalobkyně v této bytové jednotce po rozvodu manželství uspokojovala svoji bytovou potřebu, není tak důvod zahrnout tyto její náklady na pojištění bytu a domácnosti do širšího vypořádání.
68. Žalovanému se z vypořádání SJM dostává majetek v hodnotě 7 652 948 Kč, od něho je třeba odečíst polovinu z jím na společný majetek splátkami na úvěr uhrazené částky ve výši 789 540 Kč, žalovanému se tak dostává 7 258 178 Kč. Celkem je tedy vypořádáváno 17 129 302,50 Kč, každému z účastníků se má dostat hodnota 8 564 651,25 Kč. Je tak na žalobkyni, aby žalovanému na vypořádání podílů na zaniklém SJM vyplatila částku 1 306 473,25 Kč.
69. Jak uvedeno, odvolací soud zavázal žalobkyni k poněkud vyššímu plnění žalovanému na vypořádání podílů na SJM než soud I. stupně. Vyšel přitom z jeho zjištění o solventnosti žalobkyně se závěrem, že z něho lze vycházet i pro uložení nově stanovené povinnosti plnit žalovanému v situaci, kdy rozdíl mezi k vyrovnání uloženými částkami není natolik vysoký, aby žalobkyně, do jejíhož výlučného vlastnictví je přikazována bytová jednotka v hodnotě více jak 10 000 000 Kč, nebyla objektivně schopna si prostředky na vyplacení podílu žalovanému obstarat ve stanovené lhůtě k plnění.

70. Ze všech uvedených důvodů odvolací soud rozsudek soudu I. stupně ve výrocích o věci samé (ad I až IV) podle § 220 odst. 1 písm. a) o. s. ř. změnil ve výroku o povinnosti žalobkyně plnit žalovanému na vyrovnání jeho podílu (ad III) tak, že výše vypořadacího podílu činí 1 306 473,25 Kč, a v zamítavém výroku (ad IV) tak, že se dále zamítá žaloba o nároku na vypořádání vnosu ve výši 450 000 Kč ze společných prostředků na výlučný majetek žalovaného, jinak jej v těchto výrocích jako věcně správný podle § 219 o. s. ř. potvrdil.
71. Ve smyslu § 224 odst. 2 o. s. ř. bylo nově rozhodnuto o náhradě nákladů řízení.
72. O náhradě nákladů řízení státu bylo za užití § 211 o. s. ř. rozhodnuto podle § 148 o. s. ř. s tím, že soud I. stupně použil na zaplacení celkové výše znalečného jednak částku 5 000 Kč ze zálohy uhrazené žalobkyní, jednak rozpočtové prostředky na úhradu částky 54 178,50 Kč. S ohledem na to, že předmětem řízení bylo vypořádání společného jmění účastníků, v němž soud není vázán návrhy účastníků a v němž nelze dovodit úspěch či neúspěch některého z nich ve věci, když míra jejich úspěšnosti je srovnatelná, ve světle ustálené rozhodovací praxe (srovnej v poměrech vypořádání SJM závěry Stanoviska Ústavního soudu ze dne 13. 9. 2023 sp. zn. Pl.ÚS-st. 59/23) je tak důvodné, aby účastníci uhradili náklady řízení státu rovným dílem. S ohledem na žalobkyní zaplacenou zálohu na dokazování jí bylo uloženo nahradit České republice částku 24 589,25 Kč, žalovanému bylo uloženo nahradit České republice částku 29 589,25 Kč. O lhůtě k plnění bylo rozhodnuto podle § 160 odst. 1 o. s. ř.
73. O náhradě nákladů řízení před soudy obou stupňů bylo podle shodných úvah uvedených výše rozhodnuto podle § 224 odst. 2 a § 142 odst. 2 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat dovolání do dvou měsíců od jeho doručení a to k Nejvyššímu soudu prostřednictvím soudu I. stupně, jestliže rozhodnutí odvolacího soudu závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak (§ 237, § 239 a § 240 odst. 1 o. s. ř.). Přípustnost dovolání je oprávněně zkoumat jen dovolací soud.

Pouze proti výroku o náhradě nákladů řízení **není** dovolání přípustné (§ 238 odst. 1 písm. h/ o. s. ř.).

Praha 6. května 2024

JUDr. Ludmila Petráková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M.K.